USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. M.,** zastoupeného JUDr. Josefem Moravcem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2010, č. j. OAM - 252/ZA - 06 - ZA14 - 2010, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2011, č. j. 28 Az 45/2010 - 52,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Josefu Moravcovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2880 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2010, č. j. OAM - 252/ZA - 06 - ZA14 - 2010, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), s tím, že nebyly shledány důvody ani pro udělení azylu, ani doplňkové ochrany podle téhož zákona. O nákladech řízení rozhodl krajský soud tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Krajský soud v Hradci Králové po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

(dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl doručen dne 29. 4. 2011 zástupci stěžovatele JUDr. Josefu Moravcovi. Kasační stížnost ze dne 17. 5. 2011 byla zaslána telefaxem a doručena Krajskému soudu v Hradci Králové téhož dne a ve stanovené lhůtě ve smyslu platné právní úpravy podle § 42 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, dne 18. 5. 2011 doplněna předložením originálu uvedeného podání.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je opožděná. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty nelze prominout.

K tomu se dodává následující: stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. V daném případě byl stěžovateli rozsudek krajského soudu doručen v pátek 29. 4. 2011 a posledním dnem k podání kasační stížnosti byl tedy pátek 13. 5. 2011. Stěžovatel tedy podal kasační stížnost po marném uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti. Podle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Žádný z těchto případů úlev při zachování lhůty však neodpovídá situaci stěžovatele.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl doručen dne 29. 4. 2011. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti příslušnému krajskému soudu tedy skončila dne 13. 5. 2011. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal až po uplynutí zákonné lhůty. K tomu je nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí krajského soudu obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místu, kde je třeba kasační stížnost podat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované procesualistické doktríně i judikatuře.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 10. 2011, č. j. 28 Az 45/2010 - 15, ustanoven zástupcem pro řízení o žalobě advokát, jenž žalobce zastupuje i v řízení o žalobě; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci podle obsahu spisu náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon ve výši 2100 Kč spočívající v písemném podání soudu ve věci kasační stížnosti, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky, tj. 1 x 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 480 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2880 Kč. Pro vyplacení odměny soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2011

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu